

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 , 50 kr.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap“

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre: 6 frt. Fél évre: 3 frt. Évnegyedre: 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

Maros-Vásárhely, jan. 18-án.

Az erőfeszítés foka, mindig azon bizalommal van egyenes viszonyban, melyet saját erőnkbe helyezünk. Egyiknek több van ezen izalomból, a másiknak kevesebb. Egyik állat könnyebben s hamarabb, a más nehezebben későbbre adja meg magát. A ki erőfeszítéseiben hirtelen kifárad, bátortalanul veti alá magát sorának, a nélkül, hogy újabb erőfeszítést megkísérteni avagy csak akarna is. A teljes tompultságban legkisebb erőfeszítésre sem vagyunk képesek. Szeben utcáin 48-ban a vert muszkák tömegébe szaladott be egy tüzmester ágyujával, s kartácsolta őket halomra, a nélkül, hogy a tömött sorokból egyetlen egynek lett volna lelke ellentállást kísértetni meg. A kinek sikerhez nincs reménye, az erőfeszítésre nem képes. Azonban távol vagyunk attól, hogy lélektani fejtegetésekbe bocsátkozzunk; a fentebbiek csak eszmetársulatnál fogva jutottak eszünkbe, midőn a 21-es bizottság eddig kifejtett működésére reflektálni akarva, viszonyaink képe állott lelkünk előtt.

Hét éves parlamentarizmusunk oda jutott ki, hogy 7 minisztert állapotaink diagnosisának meghatározására elégnék nem tartva, 3-szor hetet állítottunk be. Nem akarunk jövőmondó szerepre vállalkozni, jót úgy se tudnánk jósolni, sirályok lenni pedig nem akarunk, hanem azon meggyőződésünknek még is kifejezést kell adnunk: hogy valaminem vártunk csodát a hét-től, nem várunk a 21-től sem.

Mi azt hisszük, hogy egyetlen archimedesi pontunk, melyhez támaszkodva, kiemelkedhetünk tenger-bajainkból, csak az: ha türjük a jelent, javítgatva azt; s bizunk a jövőben, legjobb meggyőződésünk, s egész erőnk teljességével, előkészítésén munkálódva.

A helyett, hogy ez irányban lennének tevékenyek, mit látunk? Keressük Mózeszt, ki vizet varázsoljon elé a kőszikla száraz kebeléből; várjuk a csoda-doktort, ki felfedezze előttünk az östermedős titkát; hogy miképen alakul át a semmi valamivé. Kipkedünk kapkodunk, mint Bertók a menykő után. Alkotmányos életünk fakó szeke-
rének eddig tartott döcögése közben, egyikünk

egyik, másikunk a másik zsiros állást kaparította meg, s most, midőn elakadóban van csikorgó járművünk, egyik a másikra nézve mondjuk: „szólj már te is.“ Bizony mondjuk, nevetséges egy állapot lenne ez a miénk, ha oly végtelenül szomorú nem volna.

A 21-es bizottság, tehát nemcsak megalakult, hanem gyűlésezik is. Három első ülésének tényei — a mennyiben a létel is tény — előttünk fekszenek. Ezekből arról győződünk meg, hogy szó volt elég, de idea annál kevesebb. S talán jobb lesz vala, ha annyi sem lett volna. Zsedényi, Sennyei gr., Somsich a decentralizációt hangsúlyozták, egészen addig, melyen túl az özönvíz — államunk szétmállása — veszi szomorú kezdetét. Különösen Zsedényi bővebben is kifejtette feudális ideáit.

Körülbelől javasolja: állítsuk vissza a helytartó tanácsot, municipiumokat, régi hatáskörökkel, mert a mostani rendszer nem fér össze erkölcsünkkel, szokásainkkal,“ szóval, hogy töröljék el törvényhozásunk mindazon alkotásait, melyek oly sok idő- és pénzbe kerültek, s melyek ámbár magukon viselik az elsietés tökélytelenségét; mindazonáltal, országunkat a civilizáció rég óhajtott ösvényének, legalább elejére állították.

Furcsa ezen urak eszejárása. Volt nekünk, anno domini, egy kedves öreg professorunk, s ennek az öreg urnak egy fölserdült fia. Az ifjú egyik farsang alkalmával, bálba menni óhajtván, frakkot kért apjától. Az öreg sem költekezni hajlandó nem levén, sem fia kedvét szegni nem akarván, 50 éves frakkját ajánlotta fel, s fia azon megjegyzésére: „hiszen az már igen régi,“ így felelt: „ha nekem jó volt Berlinben, neked miért ne lenne jó Vásárhelyt?“ Szakasztott mása e néhai öreg urnak, a mi jó Zsedényink is. S épen nem csodálkoztunk volna, ha egy füst alatt a rostélyost is kiküszöbölendőnek indítványozza vala, hiszen őseink csak nyereg alatt puhították a húst, mégis országot foglaltak és alapítottak. De félre a tréfával!

Csodálatos, miként érintkeznek a végletek! Az ezen urak által annyira perhosszeskált, s oly teleszájjal persifált franczia communisták sem akartak egyebet, mint az államnak, a dekonpozícióig menő decentralizációját; valamint nem akarnak egyebet a spanyol kantonálisták és német szocialis-demokraták sem.

Szerintünk: a mult fanatikusai szinte oly vétkesek, szint oly gyászosok az embeiségre nézve, mint a jövőéi. Ezek vétkes gondatlansággal áldozzák fel embertársaikat tudatlanságuknak, s hóbortos sietségüknek; amazok csak a mumiák között találják magukat jól. Ha épen úgy gondolkodnánk, hinnénk és tennénk, mikép őseink gondolkodtak, hittek és tettek: még mindig az „íromgimet“ kergetnők, hadurnak áldoznánk, s bizony Amerikában sem omlott volna patakkal a vér, a rabszlogák felszabadítása érdekében. Egyedül a kiművelt ész az emberiség napja, ez csa-

latkozhatlan és folytonos kijelentése amaz isteni törvényeknek, melyek társadalmunkban nyilatkoznak. Ha azt nem követeljük, setét éjben maradunk és vészes meredélyre jutunk, mihielyt megelőzzük azt. Szentlélek ellen való bűn némelyeknek azon törekvése, hogy megakadályozzák a viszonyok haladását, melyeket isten és a természet mindég előbbre tolnak. Teljes kegyelettel viseltünk a letűnt idők és ősök penészes sirja iránt mi is, tiszteljük a multat, s igyekezünk megérteni azt, hogy jelenünket szépitve, biztos alapra építhessen a jövő; de csak is eddig és nem tovább, magunkat a mult katakombáiba zártni nem engedjük, mert ott élni nem lehet, nem tudunk.

Visszatérve oda, honnan kiindultunk, csak az a mi szónk: ne várjunk csodát a 21-es bizottságtól se; hanem ki-ki fogja be mind a 24-et, azon biztos reményben, hogy értelmes és kitartó munkánkat végre is siker koronázzandja.

— Országgyűlés. Képviselőházunk i. hó 7-én kezdette meg üléseit. Az első ülés elég érdekessé vált, ámbár kezdetén az interpellációk özöne elborítással fenyegetett. Máriási interpellációját a Sebes vize szabályozása tárgyában mellőzve: Huszár Imre középpárti felszólalását említjük meg, mely a páncsovai képviselőválasztás tárgyában tétetett. Szapári gr. miniszter azonnal felelt, s beszédében elmondá mind azt, mit a páncsovai események megtorlására nézve várni lehet, s a mit az események lefolyása közben várni kellett. Elsorolván eddig tett erélyes és törvényes intézkedéseit: biztosítá a házat, hogy ezt illető kötelességeit tudja, hogy eléggé tiszteli hazánk törvényeit, s eléggé szereti hazánkat, hogy e tekintetben megtegyen minden szükséges lépést arra, hogy az a baj, mely most kicsinynek látszik, nagyobbá ne fejlődjék. A meggyőződés hangján magyaros felbuzdulással tett nyilatkozat általános helyesléssel fogadtatva, még a felszólalót is teljesen megnyugtatta. Interpelláltak még: Hora a közös hadügyminiszter által teljesítendő hadi felszerelések tárgyában, arra híván fel az illető magyar miniszter figyelmét, hogy a magyar ipar a pályázatból ne szoríttassék ki; Majoros az egyetemi építkezéseknél történt visszaélések tárgyában. Különben napirenden kérvények tárgyalása, s a helyizek szabályzásáról szóló törvényjavaslat végleges elfogadása volt. Ezen kívül megengedte, hogy 21-ik ülésén gyorsírók alkalmaztassanak.

Törvénykezés.

(Folytatás.)

Ezután valamennyi tanu káros Farkas György ki vételével eltávolítottván, vádolt kérdezték; ki az egész vizsgálat folyama alatt hozzá intézett kérdésekre ismét nemlegesen felel; elismeri, hogy czivódott a korcsmában Csupor Mihálylyal, s hogy 11 órakor éjjel ment haza, s ezt id. Gál Józseffel, ki őt állítása szerint kapuja irányáig elkísérte, igyekszik bizonyítani; nem tudja kimutatni, hol volt 9 és 11 óra között; tagadja, hogy a korcsmában Csupor Mihályt ölással fenyegette volna; tagadja, hogy Gál Bóniamint késsel megtámadta vagy csak látta is volna; tagadja, hogy őt Tör Ferencz, Erdélyi György, Szabó István, Gál László és Gál Lászlóné látták volna, felismerték volna; tagadja, hogy Farkas Márton őt nevezte volna meg tettesnek, s ha még is feltéve, meg nem engedve ezt tette, akkor esze a néhainak már nem volt

helyén, tébolyodott volt; mert ő Farkas Mártonnak nem volt ellensége, neki soha sem vétett stb., s ő a mint id. Gál Józseftől Kuti Abel koresmájából jöve elvált, s a kapuján bement, mikor is a hasztkereki óra 11-et ütött, többet onnan ki nem jött, őtet senki sem láthatta, mert ugymond, ő sem látott senkit. Karjának megsértését abból akarja kimagyarázni, hogy midőn elfogatott, a falu hitesei, mert nem engedelmeskedett, lefogták s ezen erőszakosságból eredtek balkarján a foltok, s még többféle magyarázatot is adott, s oly mentségeket használt, melyek nyilván valótlanoknak tűntek fel.

Miután tehát mindent tagadott, kihallgattattak rendre a tanuk — előbb a vádiratban említett nevezetesebbek, azután a kevésbé nevezetesebbek, kik az általuk bizonyítani kívánt körülményeket tisztán határozott vallomásukkal újra megerősítették, s ép oly határozottan vádlottnak szemébe is mondták.

Vádlott kérésére, mint mentő tanuk mintegy heten idéztettek, közöttök olyanok is, kika nyomozat rendjén ki nem hallgattattak; vallomásaik azonban vádlottat nem hogy mentették volna, de még terhelték.

Vádlott két orvostudornak a végtárgyalásra való szakértőkké leendő megidézését kérte, megidézettek tehát és megjelentek dr. Antal László és dr. Csiky József s az iránt lettek kikérdezve, s adtak véleményt, hogy valjon miután a néhai szívében ejtett seb abszolút halálos volt, megtörténhetett-e az, hogy a néhai Farkas Márton még halálra sebesülten beszéljen és órákig éljen? melyre szakértők a boncz-jegyzőkönyvet elolvassván, úgy véleményeztek, hogy miután a sértés a szíven megtörtént, de a szíven levő hártya a sértés alkalmával nem sértetett meg, azonban a seb mind tovább-tovább tágulván végre a hártya is meghasadt: a halál csak is annak elhasadásakor következett be, addig pedig a néhai élhetett, s beszélhetett is, a vádlott karján észlelt foltokra nézve is, annak megvizsgálásakor adott véleményt a szakértők ujolag is megerősítették.

Érdekes volt a végtárgyalás rendén ama jelenet, midőn a néhai atyja hallgattatott ki, ez ugyanis sirásra fakadván, valamennyi tanu sirni kezdett, s az általános elfogultság minden jelenlevőn meglátszott.

A végtárgyalás rendjén felmutattatott, egy hegyes élű kés, egy kaczor, továbbá egy a vádlottól elvett töltött pisztoly, vádlott kimosott harisnyája, s a néhai Farkas Márton öt helyen átszurt ujjasa, melyek közül a kaczor és ujjas kivételével a többi magáéinak ismeri; az ujjasról pedig azt állítja, hogy nem ismeri.

A tanuk által, vádlottnak minden tagadása megegyeztetett, s constatáltatott, hogy vádlott a koresmából 9

óra tájt ment el, hogy tudta, miszerint Farkas Márton Csupor Mihályt hazakisérte, hogy ő ezt tudván kapujában leskelődve várakozott rá, hogy őtet, midőn jöttét észrevette kapujától pár ölnyire megtámadta, s kezdte a késsel szurkálni, ugyanis a megölt néhai felső kabátja 5 helyen volt kivágva, melyek közül a legkisebb vágás is $\frac{3}{4}$ hüvelyk széles, s így szurkálás közben, miután a néhai is védeni akarta magát, vádlott balkarját megfogta, s a mennyire tudta, megszorította, de a vádlott óriás termete s ereje mellett a néhai gyenge levén, ha földre nem is nyomtatott le, felállva is vádlott által összefogodva, megölethetett. Hogy ezt Paizs Mózes vádlott tette, bizonyítottatott a vádirat szerint. Hogy miért tette Paizs, indoka abban keresendő, hogy először Farkas Márton — a vádlott által azon estve öléssel fenyegetett, s e miatt Paizstól megijedett — bátyját Csupor Mihályt, kivel Paizs folytonos ellenséges viszonyban volt, hazakisérte, s e miatt rá neheztelt; de 2-or Gál Domokosné, Paizsnek szomszédasszonya, kivel Paizs, igen barátságos viszonyban élt, azon nap délután Farkas Mártonnal beszélgetett, miért Paizs mint ugyan ő a nyomozat és a végtárgyalás rendjén is állítá megpirongatta — Gál Domokosné, hogy miért beszél a legényekkel, — mit maga vádlott is beismer, s egy tanu ezen beismerését határozott vallomásával támogatta, s így mint látszik az egyik fő ok a gyilkosságra a szerelemféltés volt. E pirongatásra vádlott jogosultnak érezte magát, miután Gál Domokos a felesége és jószágá fölötti felügyeletet távolléte alatt reá bízta, ez állítá szigazságát azonban maga Gál Domokos vádlottal szemben megtagadta. Hogy haragudott azon estve Farkas Mártonra, s feltette magában, hogy őtet megvárja és megöli, kitűnik abból is, hogy Gál Beniamint Farkas Mártonnak gondolván, neki futott kapujából, jobbjában magasra emelt hosszú disznóölő hegyes késsel, csak mikor felismerte, hogy nem Farkas Márton, csendesedett s engedte el nevezettet, mondván: „köszönd, hogy nem vagy ellenségem, s nekem nem vétettél soha, mert most meghalnál! ma valakinek meg kell halni.“

(Vége köv.)

Mi hír külföldön?

— **Franciaország** alkotmány bizottságában Broglie herg. e hó 14-ikén elismerte a két kamara szükségét, s elvetendőnek mondotta ki a mostani választási törvényeket, melyek csak arra valók, hogy a radicalismust segítsék diadalra. Hangsúlyozta az érdekképviseletet, melyet okvetlen be kell vinni a senatusba.

derint, s ha nem is úgy, miként a rómaiak, megüli az újévet, mulat s játszik disznót, kutyát vagy ferblit, dióba vagy krajczárba, a ki teheti még theát is iszik hozzá.

Lehet, hogy az olvasó valamely comicus elmélkedést vár, itt következik:

Nro 2.

Ime egy év ismét elrepült fejünk fölött, s egy évvel vénebbek lettünk. (Szörnyű!) Fürteink itt-ott megderesedtek (közbevetőleg legyen mondva ismerem én olyan 22 éves embert, ki már teljesen ősz) arcunkra barázdákat vont a gond, lépésünk nehézkes lett, s alig bírjuk már az utolsó lépést a sirig.

Vagy pedig ennél valami komolyabbat akar valaki? Itt van:

Nro 3.

Az új év küszöbén két fő kötelesség áll velünk szemközt. Első, hogy megvizsgáljuk, valjon mit és mennyit tettünk ugy politikai, mint társas életünkben, s mily mértékben feleltünk meg kötelességünknek a lefolyt évben? Második, hogy megfontoljuk, hogy mily jogokat és kötelességeket ruház reánk az új év társadalmi, politikai és tudományos téren, s mennyiben leszünk képesek hivatásunk és tehetségünk szerint ezeknek megfelelni?

Ki-ki láthatja, hogy e két kérdésből még tizenketőt is lehetne csinálni, s kimerítő feleletet egyikre sem adhatnánk, s így kénytelenek vagyunk egészen elrejteni főleg miután azon reményben vagyunk, hogy a hazai sajtó részéről lesznek még e napra ilyenmü tárgyalások, hol prózában, hol versben.

De ah az olvasó tán verses köszöntőt óhajt?

Ha épen tetszik szolgálunk akár kettővel is, még pedig olyanokkal, melyeket egy szerkesztői kosárból majdnem oly módon menthettünk meg, mint az angol az ő magna chártháját, s miket ezennel az örökkévalóságnak adunk át.

— **Spanyolországban** az államesiny-kormány szabadelvű sajtóval vesződik, mely leplezetlenül szemémondja az államesinyt. A konservatívek azzal szemé nem fogynak ki a jan 3-iki „dicső tett“ fölött zengézt dicsénekből. Mint egyik spanyol lap írja: már valamennyi hivatal a miniszterek embereivel van betöltve. A hatalomnak mindig és mindenütt meg szokott lenni saját vonzereje, miképen hiányoznék az Spanyolországban?

— **A pápai új constitutiót** illetőleg, nagy sokféleképen nyilatkoznak a lapok. Egyik állítja, hogy ha lényegére nem is, formájára azonban „correct“, a másik oly scandalumnak mondja, minőt a világ még nem látott.

— **Berlini összeállítások** szerint a birodalmi gyűlésben az ellenzék nem megy többre 140 embernél, ultramontánok, social demokraták, lengyelek és partiklaristák. A birodalmi és német egység művéből álló tölség 250 főre tételik.

— **Oroszországban** az általános katonai kötelezettség behozatala alkalmából az oroszokhoz intézett czímánifestum többek között így ömleug: „Nem akarunk eltérni az uralkodásunk alatt követett béke politikától. Nem törekszünk hadi dicsősségre, hanem istentől rendelt legszébb és jobb hivatásunknak tartjuk Oroszországot béke útjain dicsősségre vezetni, a belső jóllétet megerősíteni és gyarapítani.“ A szavak a Jákob szavai, de Chivában járt kezek elarulják Ezsaut.

Vegyes hírek.

— **Országos vásárunk**, kezdetén a marhavásárral igen kedvezőleg mutatkozott, főleg az eladókra nézve, később azonban meglazult a forgalom s a még mind tartó pénztelenség minden tekintetben kitűnt.

— **Szerencsétlenség** történt a közelebbi vásár alkalmával; egy ló egy kis gyermeket megrugott, — a rugás oly erős volt, s oly szerencsétlenül találta a gyermeket, hogy rögtön halva maradt.

— **Jótekönyv czélú táncvizgálo** lesz Vajda Szent-Ivánon január 31-én. A tiszta jövedelem felerésze az ott cholérában elhaltak özvegyei és árvái felsegélésére, másik fele az adaváló népiskola javára van szánva.

— **Komáromi jutalomjáték**aul mult szombaton Kerekes Sámuelnek „Kinevezések után“ czimű egy felvonásos vígjátékát adták. Jövő számunkban bővebben szövege landunk mind a darabról, mind az előadásról. Az „Apokalipsza“ terem zsufolásig volt telve.

Nro 4.

Egyik vers így hangzik:

„Legyen pénzünk, egésségünk
Borunk, buzánk fölőslég,
A jóllétnek szent törvénye
Keritsen be körőslég,
S ha meghalunk, a menyország
Ajtaja tárva legyen;
Ámde kívánczozzék vissza,
A ki oda bémegyén.

(A két utolsó sort a genialis szerző így commentálja: „Azaz olyan jó dolga legyen a magyaroknak, hogy még a menyországból is kívánczozzék vissza, mely commentár valóban nem is fölősléges.)

Ime a másik: (ez is a Nro 4-hez tartozik.)

„Oh új év, ki jövél gyorsan nyerítő paripádon
S meglepe bennünket szép fiatal korod is;
Légy kegyes irántunk, s hallatlan bőkezű is légy!
Hogy legyen enni elég, hogy legyen inni de sok!
Több numerussal nem szolgálunk, elég ebből ennyit.

* * *

Végző gyanánt eszünkbe jut az öreg Dumas, ki egy ízben fiával egy amerikai prairien sétálván, meglátta egy salmandert, mely tüzen futott keresztül, mire a fiu atyjától egy oly gyöngédtelen érintésben részesült, mit közönségesen poflénak szoktak nevezni, s ehez az érintkezéshez, nyerte: azért tettem ezt fiam, hogy soha ne feled el, mit láttál.

Egy arculütést adott a sors nekünk is a mult évvel, mely kedvezőtlen volt ránk nézve mindenben, politikában, természetben, irodalmunkban stb. s legfőbb óhajom az, kedves olvasó, felejtse el ez évet oly hamar, miként e tárczát, s legyen oly könnyű rád nézve a jövő, mint a teher, mely e miatt lelkedet nyomja.

Kárvázy József.

TÁRCZA.

Uj évi gondolatok.

Mája fellege. Az idő és a megszorult tárczás. A 100 éves naptár megingott hitele. Idézés egy régi kronika első lapjáról. Korunk elkeseredettsége a sajtó iránt. A rómaiak és a kereszténység. Komikus és komoly elmélkedés az újév küszöbén. Verses köszöntések a papírkosárból. Az öreg és ifju Dumas. Végző.)

(Folyt és vége.)

Tegyük fel, vár valamit az ó-korból, tán épen a rómaiak idejéből. Jó, de e pontunknál numerizálni kezdünk, mert több is jó utána.

Nro 1.

Tehát a rómaiak az év első napját Junónak a házasság, lakmározás és kevélység istennőjének szentelték, mely napon igen sok kicsapongást vittek végbe: tánczoltak, ittak, nők a férfakkal ruhát váltottak, sőt oktan állatok bőreibe bujtak, így barangoltak le s fel az utcákon oly kihágásokat is követve el, melyek ma a jobb érzést sértenék. Ide tartozik annak felemlítése is, ha már benne vagyunk elmondjuk, hogy a rómaiak e szokását átvették a keresztények is, mi ellen azonban a keresztények egyház főlemelő sújtó pallósát, s e nap ünnepélyeit szelidebb mederbe igyekezett, vezetni; miért januárt szent. Máriához való kegyeletből boldogasszony havának nevezte, s eltöltte azt, hogy e hó első napját, illetőleg az új évet pogány módon üljék meg, sőt később böjtöt rendelt e napra. Ambrosius írja: „Nos die isto jejunamus, ut ethnici intelligent ipsorum gaudia jejuniis nostris commendari.“ (Böjtölünk mi azon napon, hogy tudják meg a pogányok, miszerint mi böjtünkkel az ő örömeiket kárhoztatjuk.) Azonban korunk felvilágosult szelleme ma már pogányokat nem ismervén, s még a jámbor töröknek is megbocsát, Ambrosius mondására nem igen he-

— **Necrolog** Özyegy Görög Józsefné: Brandecker Anna, szomorodott szívvel jelenti: öz. Brandecker Simonné: Liedemann Erzsébet-nek élete 57-ik, özvegyisége 20 ik évében végelgyengülés folytán f. hó 15-én reggel 6 órakor M.-Vásárhelytől, történt kimutat. Béke poraira!

— **A ref. iskolai ifjuság** bálbizottsága lapunk által is tisztelettel értesíti a nemes közönség azon tisztelt tagjait, kik a bálra meghívót még nem kaptak, de arra igényt tartanak, sziveskedjenek neveiket a Wittich vagy Fenyő urak kereskedésében előjegyezni.

— „**Társalkodónk**“ ezen jelszava mellett „pártoljuk a szellemi s anyagi jóllét előhaladását“ már évek óta fennáll. A helybeli és vidéki értelmiség e jelszó alá meglehetősen számmal is sorakozott, átlátva, átértve és tapasztalva azt, hogy csak az egyetértés, közakarát és az eszmecsere által lehetnek egy ily helységnek és vidéknek lakói egyetértésben, csak így haladhatnak előre, mind szellemi, mind anyagi tekintetben. Legyünk tehát t. társak ezután is egyetértésben, értsük meg „Társalkodónk“ jelszavát; s miután az alapszabályok 5. §. minden rendes vidéki és pártoló tagot csak 3 évre kötelez, és e kötelezettség ez év március 15-én már lejár — egész tisztelettel kérünk fel minden helybeli és vidéki tagot, hogy társalkodónk helyiségében február 1-ére d. e. 11 órára megjelenni hazafini kötelességöknek ismerni méltóztatassanak. E gyűlésen a „Társalkodónknak“ vezetett számadásai fognak megvizsgálatni; a jelenlegi helyzeten történendő módosítások s több oly tárgyak lesznek eligazítandók, s megvitatandók, melyek által ezutánra is csak szellemi és anyagi jóllétünk fog előbbre törni — úgy szintén vidékünk és helységünk virágozni. Kérésrel párosult óhajításunk, hogy a T. társak nem fognak e gyűlésről elmaradni, hanem érdekeltségöknek jeleit tömeges látogatásokban avagy írásbeli nyilatkozatokban lesznek szivesek kimutatni. Maros-Ludas, 1874. január 15-én. Teljes tisztelettel levén Bethlen Géza elnök. Nyárádi Dénes jegyző.

Dürüczkölő.

Münker Arnold ur a „Székelyföld“ szerkesztője megzörrentette a bokrot, s kiugrasztotta a nyulat belőle. Tehát nem ő, hanem az iskolaszék jegyzője, Soos Kálmán ur vádolta be Nagy Lajos polgári iskola tanító urat kötelességmulasztás s egyéb hibákkal a nagy közönség előtt; ő tehát, a ki előtt az iskolaszék aktái nyitva állanak. És vajjon igazat olvasott-e ki ezekből az aktákból? Nagy Lajos pere a közelebb tartott iskolaszéki gyűlésen — bizonyos időre legalább — eldőlt: az iskolaszék az ellene emelt vádakat igaztalanoknak találván, azok alól őt felmentette, s hogy fényesebb elégtételt nem nyert, azt Soos Kálmán egyetlen egy votummal — talán épen a magáéval — akadályozta meg; mit mond most az iskolaszék ez igazságos ítéletére, az aktáknak e nagy ismerője?! Nincs okunk tovább rejtegetni — miután a nyúl kiugrott a bokorból — mikép Nagy Lajosnak azon jó embere az iskolaszékben nem más, mint Soos Kálmán; ő az, a ki hónapok óta zaklatja, háborítja, munka-kedvét zsiabasztja, hogy minő javára polgári iskoláknak, azt az érdemes olvasó ítéletére bizzuk. Hogy Nagy Lajosnak érdemei vannak polgári iskolánk körül, azt legkonokabb ellenei sem fogják tagadni. Ott volt városunk e szellemi szülőtte bölcsőjénél, ápolta, dajkálta a kisdedet, hogy erőteljesen megindulhatott, abban neki is vannak érdemei. Az iskolaszék méltányolta is érdemeit addig, míg néhai elnöke állott annak élén: az új elnök alatt azonban egészen megváltoztak a viszonyok. Soos Kálmán elhatározta magát — hogy mi okból nem tudjuk, a szívek mélyére látni nem tudunk — nagyságának és hatalmának súlyát éreztetni Nagy Lajossal. Azzal kezdette meg az akciózt ellene, hogy legelőbb kijátszotta igazgatói fizetéséből, aztán magából az igazgatóságból is. Elhitette az iskolaszékekkel, hogy az az iskola-igazgatóság oly csekély sine cura hivatal, hogy nem érdemel fizetést, s miután az iskolaszék elnöke ígérkezett, hogy ingyen fogja az igazgatói terheket elhordozni: elvonták Nagy Lajostól az igazgatói fizetést. Fátyolt vetünk az elnök igazgatóságára, csupán annyit mondunk róla, hogy annak az olcsó husnak nagyon is hig volt a leve. Kerekes Sámuel megválasztása után az igazgatói állomás ő reá ruháztatott az igazgatói fizetéssel együtt, úgy ítélvén, hogy az az igazgatói állomás még sem olyan sine cura, mint a minő Nagy Lajos alatt volt. Sikertől Soos Kálmánnak Nagy Lajost az igazgatóságából, sőt még az iskolaszéki tagságból is kimalóvirozni. Ekkora siker még többre bátorította: vádpontokat szerkesztett ellene, melyek kiadattak azon utasítással, hogy tartsa kötelességének azokra szóval és írásban felelni. Nagy Lajosa a vádak bonyolult szálait rendre kibontogatván, kétségtelenül bebizonyította a kezénél levő documentumokkal, hogy azok egytől egyig hamisak s roszakaraból támasztottak. Az iskolaszék nem tehetett egyebet, mint hogy Nagy Lajost azok alól felmentse. Szükségesnek tartottuk ezeket elmondani, hogy tudja az érdemes olvasó, minő galád dolgok történnek legfőkétebb kincsünk: polgári iskolánk kárára a színlak mögött.

Soos Kálmán az ajakán hordozza, mily büszke támasza ő a polgári iskolának, cikksorozatot ír annak érdekében. Ezt azonban mind csak ámitás, tetteivel érdekei veszélyeztetésére tör. Mert kérjük, hogy ugyan mi haszna van ez új intézetünknek abból, hogy az igazgatóságot Nagy Lajos vállairól a Kerekes Sámuelre manóvirozta? Kétséget nem szenved, hogy az iskolai igazgatóság a legnehezebb, sok fáradsággal járó s egyszersmint a legprózaibb hivatalok; egyike nem elég abba bele erőszakolni magunkat; arra születni kell. S már mi kérjük, hogy melyik születet inkább e hivatalra; az-e, a ki szokva van az életet dealis oldalról tekinteni, a kiköltői élményeket kedvel, vagy az, a ki gyermeksége ótaa realis élet favágó munkájába van bele gyakorolva? Ha arról volna szó, hogy polgári iskolánk tanítói közül, melyik írjon meg egy prologust: határozottan Kerekest választanók; hanem ha arról van szó, hogy melyikre ruházzuk a prózai 'sok baj és apró vesződésekkel járó állomást: ideális jellemű Kerekes barátunkat megkímélve, a realis irányu Nagy Lajos vállaira teunók e terhet; nem hisszük, hogy ezért Kerekes reánk megaprehendálna.

* * *

És mi haszna van polgári iskoláknak abba, hogy Nagy Lajos az inquisitionalis kérdésekre adandó válaszal volt terhelve? Az, hogy a legnagyobb szorgidőben elraboltak tőle egy csomó időt, melyet ha saját becsületének tisztázására nem kell vala fordítania, az iskola érdekében hasznosíthatott volna. Ennyi ugy hiszük elég a Soos Kálmán ügybuzgóságának illusztrálására. Üdvözljük az iskolaszéket, hogy egy buzgó s nagyon is haszonvehető tanítójának igazságot szolgáltatott. Szerettük volna, ha Nagy Lajosnak fényesebb elégtételt adott volna, kezdetnek azonban ez is elég biztos jelnek tartjuk, hogy a tisztelt iskolaszék ezutánra emancipálni fogja magát Soos Kálmán gyámkodása alól.

Hirdetmény.

A maros-vásárhelyi magyar kir. ítélő tábla tanácsai a folyó 1874. évre következőleg vannak összeállítva:

I-ső. Polgári:

Tanácselnök: Báró Apór Károly.

Bírák: Binder Mihály, Ferencz Károly, Csergedi János, Elekes Pál, dr. Endes Gábor, Pogány Károly k. t. r. bírák. Dr. Dósa Miklós k. t. pótbiro.

Tanács jegyzők: Sándor Lajos, Kelemen István, Raff Károly k. t. fogalmazók. Rosnyai Ferencz, Vajna Gáspár, Kozma Gyula k. t. s. fogalmazók.

II-ik Polgári:

Tanácselnök: Az üresedésben levő tanács elnöki állomás betöltéseig Kabos László.

Bírák: Tribusz Antal, Sándor János, Pipos Péter, Petri Ádám, Szolga Miklós, Istvánfy Pal k. t. r. bírák. Ilyés Károly k. t. pótbiro.

Tanács jegyzők: Barabási István k. t. fogalmazó. Kovács Károly, dr. Soos Kálmán, Osiki Gyula t. s. fogalmazók. Dicső Béla, Gyárfás László k. t. joggyakornokok.

III-ik. Bünygyi.

Tanács elnök: Schneider József.

Bírák: Nagy Sámuel, Vajda Simon, Popovics Servian, Antalffy Gábor, Spech Adolf, Stojka Antal k. t. r. bírák. Gruz István, Mégay Ferencz, dr. Dósa Miklós k. t. pótbirák.

Tanács jegyzők: Gál Domokos, Csécs András, Stokka József, Dósa Károly k. t. fogalmazók, Graur János, Varga György Kelemen László k. t. s. fogalmazók, Sander Frigyes k. t. joggyakornokok.

IV-ik Urbéri.

Tanács elnök: Kabos László.

Bírák: Popovics Servian, Elekes Pál, Antalffy Gábor, Szolga Miklós k. t. r. bírák. Gruz István, dr. Dósa Miklós k. t. pótbirák.

Megjegyzés: Egy kir. táblai rendes birói állomás üresedésben van.

Tanács jegyzők: Moga Ödön, Hines Károly k. t. d. joggyakornokok. Papp Péter k. t. t. joggyakornokok. Megjegyzés: Egy kir. táblai rendes- és egy segédfogalmazói állomás üresedésben van. Maros-Vásárhelytől, 1874. január 12-én.

B. Apór Károly.

Hirdetmény.

A maros-vásárhelyi királyi ítélő tábla fegyelmi bírósága 1874-ik évre sorshuzás utján következőleg alakult meg:

Rendes tagok: Deési Farkas, Pogány Károly, Sándor János és Petri Ádám. — Póttagok: Binder Mihály, Spech Adolf, Ferencz Károly és Popovich Servian királyi táblai rendes bírák.

Maros-Vásárhelytől, 1874. január hó 12-én.

B. Apór Károly.

Kimutatás.

A székely-udvarhelyi királyi törvényszéki működéséről 1873. évben.

I. A számokat illetőleg.

1. Az elnöki iktatóba:

1873-ba beérkezett 604, ebből ellátott 595. 1873. év végével ellátatlan maradt 9.

2. A polgári osztályban.

1872-ről ellátatlan maradt 351, 1873-ban beérkezett 8707, összesen: 9058.

Ebből ellátott a) ülésben 5348, b) ülésen kívül 3312, összesen: 8660. 1873. év végével ellátatlan maradt 398.

3. A bünyfenyítő osztályban.

1872-ről ellátatlan maradt 245, 1873-ban beérkezett 2784, összesen: 3029.

Ebből ellátott a. ülésben 1951, b. ülésen kívül 952 összesen: 2903, 1873. év végével ellátatlan maradt 126.

4. A telekkönyvi osztályban.

1872-ről ellátatlan maradt 13. 1873-ban beérkezett 355, összesen 368.

Ebből ellátott a. ülésben 297, b. ülésen kívül 53, összesen: 350, 1873. év végével függőben maradt 18.

5. A fegyelmi iktatókönyvben.

1873-ban beérkezett 35.

Ebből ellátott a. ülésben 30, b. ülésen kívül 4, összesen: 34, 1873. év végével ellátatlan maradt 1.

II. Az ügyeket illetőleg.

1. Polgári perek,

1872. év végével függőben maradt 517, 1873-ban beérkezett 317, összesen: 834.

Ebből ellátott a. ítélet által 229, b. végzés által 146, összesen 375, 1873. év végével függőben maradt 459.

2. Váltókeresetek.

1872-ről ellátatlan maradt 3, 1873-ban beérkezett 138, összesen: 141.

Ebből ellátott a. ítélet által 9, b. végzés által, 125, összesen: 134, 1873. év végével függőben maradt 7.

3. Urbéri perek.

1872-ről függőben maradt 125, 1873-ban beérkezett 35, összesen: 160.

Ebből ellátott ítélet által 38, 1873. év végével függőben maradt 122.

4. Örököségi ügyek.

1872. évről bevezetetlen ájtott 454, 1873-ban beérkezett 569, összesen: 1023.

Ebből ellátott a. átruházás és letétel 516, b. perre lett utasítva 214, összesen: 730, 1873. év végével bevezetetlen maradt 263.

5. Bünygyi vizsgálat.

1872-ről ellátatlan jött át 662, 1873-ban beérkezett 338, összesen: 1000.

Ebből ellátott a. ítélet által 119, b. felhagyás által 15, c. megszüntetés által 330, d. elvetés által 32, e. áttétel által 65, f. vádhatározat van 39. összesen 600, 1873 végével függőben maradt 400.

6. Telekkönyvi ügyek.

1872-ből ellátatlan maradt — 1873-ba beérkezett 3.

Ebből ellátott 3.

III. Ülések száma.

1. Polgári ülés tartatott 170, ebből nyilvános 50. 2. bünygyi 51. 3. telekkönyvi 29. 4. fegyelmi 10, 5. végvárgyalás 164, ebből ellátott 45, összesen: 424. Székely-Udvarhelytől 1874. január 9-én.

Nagy Lajos,
elnök.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésésén az 1874. jan. 12-én és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő.

I. tanács polg. ügyekben.

Ferencz Károly k. t. r. bíró által.

Timafalva községe Baka Mózes e. 315 frt, Köble Zsuzsa Szakács Istvánné Köble Gergely e. osztályrészt. Nicolai Popa Farkasin Móisze e. 893 frt 68 kr, Serbán

Györgyné és társa Székely József e. hagyaték. Trifu Florika és társa Gavril József e. atyaság elismerése, Lőrinczi Mária Izsák Beniamin e. fekvőségek, Lőrinczi Albert és társa Mészáros Ferenc és neje e. hozomány, Petzán Anton Peczán Máthé e. tulajdonjog, Hidvégi Károly Sütő Ávrám s t. e. 941 frt 72 kr, Zágoni Klára Kovács Péter e. atyaság elismerése, Nicolai és Pétrului Pétru Bulbukán Juon I. Pétru Ilie e. tulajdon, Patak, Anna Antal Andrásné s t. Pataki György és neje e. hagyaték, Bujte Jánosné Katona Imre e. atyaság elismerése, Somogyi Antal hagyaték ügye, Keresztesi Ferenc s t. Bárdosi Sigmond s t. ellen végrendelet megsemmisítése, László Sámuel Baricz Leó e. 1000 frt, Vágó István Pestesi Teréz hagyaték e. 60 frt, Szentjánosi és Veisz Chabott József e. 793 frt 21 kr, Domnisoriu Mária Donisriu Juon hagyaték e. 120 frt 49 kr és 82 frt, Roth Keresztély Blum Sipot csödtömege e. ügyvédi díjak iránti perők.

Csergedi János k. t. r. b. által.

Lukács János Ilora Onucz hagyaték ellen 35 frt, Strezsereán Gligor Runkán Máte e. 80 frt, Toncsán Dochia Paraszka Gavril e. női tartás, Neág Nicolai Potok Neág Mihaila Szimtion e. 137 frt 24 kr, Rávaka Bircului Juon Bircu Anna e. som. vizs. hely. Vircsu Niczu Juon Plesia Anna lui Dumitru e. 130 frt, Nelega Tódor Nelega George e. som. vizs. hely. Kosztea George a Tyáni Todea Dumitru e. som. vizs. hely. Zsoldos Pétru Popa Tódor Csukuleu e. 100 frt, Kosztea József Nicolai Berindeiu Ávrám e. 40 frt, Potiniei Tódor Orlea Dumitru e. 182 frt 50 kr, Orlea Juon lui Gligor Kocsés Pétru Kokos s t. e. som. vizs. hely. Kocsár Tódor Goia Dumitru e. 34 frt, Pap Károly Pap Nicolai Vaszi e. 55 frt 65 kr, Kocsis János Halmágyi János e. 19 frt 50 kr iránti perők.

Elekes Pál k. t. r. bíró által.

Tosu János Chinodea Bukur János e. egy szántó kibocsátása, Özv. Ráner Józsefné Ráner Borbára s t. e. urbéri kárpotlás, Kiss Elek Veress Lajos s t. e. zálogjog átkeblezése, ugyan azon feleknek s t. e. zálogjog átkeblezése, Keresztes Jakab Gluch Jakab és társa e. zálogjog átkeblezése, Bosner J. R. Bukuru Mirica e. 88 frt, Kotroga Tódor kir. kincstár és Takács Mihály s t. e. igénykeresete, Tunyagi András Gál Péter s t. e. birtokháborítás. iránti perők.

Dr. Endes Gábor k. t. r. bíró által.

Vusai János Högye Katalin e. 2200 frt, Gegő Ferencz Gegő Elek s t. e. egy belsőtelek, Deési Ferencz id. és ifj. Istok János e. szerződés teljesítése, Tolnai Gábor Buzogány Elek e. tulajdonjog, Kimpian Ilia Kereszténysziges község e. egyezmény felbontása, Ugron Lázárné s t. Kosztinás Dumitru s t. e. kártérítés, Strimbán Radu Murza Juon Radu Popea e. egy kert helyreállítása, Schuster János Buksa Juon és Anna e. 100 frt 17 kr iránti perők.

Deési Farkas k. t. r. bíró által.

Papoltzi Sándor s t. Goll és társai ellen tulajdoni igény, Vellmann Sámuel Szathmári János e. 130 frt, Nendrich Pálnak Rusz János e. 117 frt 51 kr, Branka Tódorné Handra Mária Prekup János e. tulajdonjog, Az államkincstár Csizsár Emilia e. 2100 frt, Szutyányi Zsuzsa örökössei Szucsányi Elek és Antos Mária e. urb. kárp. Goll és társainak Orbok Elek ei urb. kárp. Székely Veronikának Salamon Károly e. 300 frt, Gr. Bethlen Sándornak Hersch Mojsza e. egy telek tulajdona, Mosza Ferencz s t. a Pecsétszegi külbirtokosság és urbéreszek ellen szerződés megszüntetése, Áncsel Dávid Jakab mint a b. Vesselényi Ferencz és László meghatalmazotja, Dáné István és társai e. 6000 frt kitáblázása, Gr. Kun István Burság Dumitru s t. e. egy földrész visszaadása, Nagy Sigmundné Gaspár Anna Mikn Juon e. egy házfal elmozdítása, Kleinhempel Jánosné a Tordai takarékpénztár és Kleinhempel János e. igény, Goll és társai Kabos János hagyaték e. urb. kárpot, Özv. Miron Antalné Verzár István s t. e. 2500 frt, Tompa Károly Pap Károly ellen 59 frt 48 kr, Goll és társai Gyarmathi Elek e. 1500 frt iránti perők.

II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal k. t. r. bíró által.

Emmerlich Márton Nettek János e. 84 frt 40 kr és 153 frt 55 kr, Vintilla Tivadar Miksa Dániel e. szolgálati bér, gr Teleki család Holbák községe e. haszonbér felmondása, Kovács Jakabné Török Bálint e. sommás vh., brassói bánya és kohó részvénytársulat Bolgya Lázár e. 181 frt 44 kr, Salamon Rachira Rauncz György e. 285 frt 90 krt, Babecz Juon és neje Goga George e. birtokháborítás iránti perek.

Sándor János k. t. r. b. által.

Oesdean Juon Murár Petru e. 6 frt s járuléka, Kohn Jonás Máris Pász e. 20 frt, Andreka Lázár Lupu Juon e. 70 frt, Özv. Molnár Józsefné Nyegrucz Kristof és Molnár József hagyaték e., Czinege József Boczk Sa-

lamon e. 235 frt 37 kr, Csungu Pável Márta Juon Marku s t. e. som. vh., Toma Gábor Bucza Nicolai e. 32 frt, Sztrimbu Nicolai Sold Jakab e. 18 frt 50 kr, Vucza Mo-isze Nátve Pejku Juon Natye Pejeu e. som. vh. iránt.

Pipos Péter k. t. r. bíró által.

A gyula-fehérvári rom. cath. papnevelde igazgatósága Boér Kálmán e. építkezési felbontás és épületek leromlása, Szabó András s t. Miklea Juon e. fekvőségek, Klein Vilmos Viunczenti Nándor e. 20 darab zsák, Vass Ferencz Fogarasi János e. 60 frt, Gál Sándor Pünkösti Gyula e. biztosítási díj megszerzése, Lendvai Károly s t. Makavei Oniszia e. adósság, Schöff Mihály Vellmann János e. birtokháborítás, Gerüez Gedale Lázáretiu Nicolai e. 20 frt 61 kr, Czirner Nándor Tatár Zsigmond e. 100 frt iránti perők.

Petri Ádám k. t. r. bíró által.

Susser József Deési Albert e. 3 frt 32 bolti tartozás, Beczás János Keserü Imre s t. e. som. vizs. h. Id. Pál Mózesné ifj. Pál Mózes hagyaték e. 43 frt 33 kr, Lukácsff Kristof Orbán Elekné e. 1 frt 50 kr, Beneda Péter Simon József e. 3 frt 20 kr, 121 frt 60 kr, Goldstein Abert k. Horváth János e. 201 frt 80 kr iránt.

Illyés Károly k. t. p. b. által.

George Oprea George Salamon e. som. vh., Pap Pétru Máté Gligoxás e. 100 frt s járuléka, ifj. Sándor István Mezei Zsigmond e. eskü bevétel, iKeszler János Kapeza Antalné e. 12 frt s járuléka, Szabó Dánielné Szabó János e. birtokháborítás, Popa Juon János alsó-tiáni g. k. Ecsia e. 70 frt s járuléka, Simó Dénes és t. Khol Veronika szerződés érvénytelenítése, Grossmann Eliás Dilzsai Burluk Lepadat s t. e. 540 frt s járuléka, Vlavislav Petru és Mihály Dencsisor Lászkú Raku egy szántóföld. Dooez György Fernolend Márton e. birh. i.

(Vége köv.)

Bécsi tőzsdei árkelet.

(Jan. 13))

5% metallique	69.55
5% nemz. államkölcsön	74.50
1860. államkötvény	104.75
Bankrészvény	243.
Hitelrészvény	236.—
London	113.37
Ezüst	106.75
Arany	—
Napoleon arany	607
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	75.—
" " " temesi	74.—
" " " erdélyi	74.—
" " " horvát-slavon	75.—

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENCZ

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője: Kuti Albert

Hirdetmények.

Árverezési hirdetmény.

Az „Erdélyi kereskedelmi- és Hitelbank“ közhirre teszi, miszerint zálog-üzlete I. II. és III. osztályában elzálogosított tárgyak. u. m.: **értékpapírok, arany- ezüst-nemük**, és más különféle cikkek, melyeknek lejáratú napjok 1873. december 31-ével kitelt, **folyó 1874. év február 6-án délután 2 órán** kezdve a bank helyiségében (Szent-Miklósutca Teleki-könyvtár-épület) tartandó nyilvános árverésen el fog-nak adni; megjegyeztetvén, hogy az érintett zálogtárgyak az árverés napja déli 12 óráig még kiválthatók.

Maros-Vásárhelyt, 1874. január 15-én.

Erdélyi kereskedelmi- és Hitelbank.

(2—3)

Sz. 4335—1874.

Hirdetmény.

Alólirott tanács közhirre teszi, hogy a város tulajdonát képező téglagyár az ahoz tartozó felszerelvényekkel együtt az árverést követő naptól 3 egymásután következő évre **folyó év február hó 7-én d. e. 9 órakor** a tanácsi irodában tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe ki-adatik.

Az árverési feltételek a tanácsi irodában bárki által megtekinthetők.

Felkiáltási ár 300 frt, melynek 10%-ka bánatpénzül lesz leteendő.

A szóbeli árverés bevégezéséig írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek 50 kros bélyeggel s a fenn kitett bánatpénzzel ellátva a polgármesterhez lesznek benyújtandók.

Maros-Vásárhely sz. kir. város tanácsától 1874. január hó 8-án.

A városi tanács.

(2)

(3—3)

Vizsgáljátok meg mindent, s tartásotok meg a jó!

(1)

(3—3)

Számtalan esetekben jónak bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosok tanusítványai által ki-tüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyó-vény-nedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyermekek számárhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üvegtégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. ápril 8-ról a növényország leghasznosabb ne-meiből a legszorgalmasabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorhaj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezen-kivül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr. kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárak-ban kapható: Maros-Vásárhelyt Bucher M. ke-reskedőnél, Aradon Tonts és társánál, ugy Pre-ner W.-nél, Balásfalván Schissel. K. gyógyszer-résznél, Beszterezén Kelp F.-nél, Baróthon Li-bitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert-gyógysz., Gyulafehérvárt Boos K.-nál, Csiksze-redán Leicht F.-nél, Forgáron Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmari I.-nél, Gy.-Szt-Mik-lóson Fröhlich F.-nél, Brasóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelyt Lukács F.-nél, Ko-lozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Modgyesen Hinz A. gyógyszer-résznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csauz J.-nél, Temes-vártt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszer-résznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven.